

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

2001
21.10.2016

587 07.11.2016

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea pentru completarea art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice*, inițiată de domnul deputat PSD Ion Melinte împreună cu un grup de parlamentari PSD, PNL, UNPR (**Bp. 325/2016**).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 118 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice*, republicată, cu modificările și completările, prin introducerea unui nou alineat, **alin. (6)**, în sensul instituirii unei excepții de la alin. (5)¹ al aceluiași articol, astfel încât,

¹ (5) Neprezentarea contravenientului în termenul prevăzut la alin. (4), în mod nejustificat, atrage majorarea cu 30 de zile a duratei de suspendare a exercitării dreptului de a conduce;

(4) În termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești prin care instanța a respins plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției, contravenientul este obligat să se prezinte la serviciul poliției rutiere care îl are în evidență pentru a preda permisul de conducere.

dosarele care nu au avut ca rezultat vătămarea integrității corporale, se trimit instanței de judecată de pe raza unității administrative unde își are domiciliul contravenientul.

II. Observații

Potrivit art. 118 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002*, „*Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta*”.

Astfel, prin prevederea respectivă se asigură atât garantarea accesului liber la justiție a contravenientului, cât și competența teritorială a instanțelor judecătorești în materie contravențională.

Soluția legislativă din conținutul actual al art. 118 alin. (1) este în acord/corelare cu prevederile art. 32 alin. (1) și (2) din Cap. IV. „*Căile de atac*” din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare*, care constituie legea generală în materia contravențiilor – potrivit căroră:

„(1) *Plângerea se depune la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.*

(2) *Controlul aplicării și executării sancțiunilor contravenționale principale și complementare este de competență exclusivă a instanței prevăzute la alin. (1)*”.

Soluția propusă de inițiatori, respectiv *schimbarea competenței teritoriale a instanțelor judecătorești în raport de urmările faptei, respectiv, dacă a avut ca rezultat ori nu „vătămarea integrității corporale”*, apare ca fiind neunitară, competența teritorială urmând a varia în raport cu urmările faptei contravenționale. În realitate, se derogă de la alin. (1) al art. 118 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002*, (iar nu de la alin. (5) al aceluiași articol), precum și de la art. 32 alin. (1) și (2) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*.

Totodată termenii utilizați sunt improprii, întrucât faptele săvârșite, iar nu „dosarele” pot avea (ori nu) „*ca rezultat vătămarea integrității corporale*”. De altfel în cazul vătămării integrității corporale poate fi atrasă chiar răspunderea penală (iar nu contravențională), în conformitate cu

legislația în vigoare, astfel că, era necesar să se facă clarificările aferente, în raport cu intenția de reglementare.

Învederăm că prin lacunele, lipsa de claritate și precizie a normelor preconizate, care pot genera confuzii în interpretarea/aplicarea acestora se pot crea inclusiv premisele unor vicii de neconstituționalitate prin raportare la art. 1 alin. (5)² din *Constituția României, republicată*, privind principiul legalității.

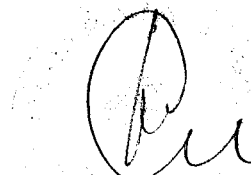
În acest sens, amintim că, *principiul constituțional al legalității* presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, astfel cum reiese și din jurisprudența constantă a *Curții Europene a Drepturilor Omului* (CEDO)

Totodată, anexăm răspunsul *Consiliului Superior al Magistraturii* transmis prin adresa nr. 16768/30.09.2016.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea propuneri legislative.**

Cu stimă,

Dacian Julien CIOLOȘ

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului

² În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.

Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

5011
2016

Nr. 16768/2016

30.09.2016

Nr. 9414	DRP
Data 03.10.2016	

Domnului Ciprian Bucur
Ministru delegat - Departamentul pentru relația cu Parlamentul

Stimate domnule ministru,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. 6974C/DRP/2016 prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii propunerea legislativă pentru completarea art. 118 din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, înregistrată la Senat sub nr. Bp. 325/2016 în vederea exprimării unui punct de vedere, vă comunicăm că aceasta a fost analizată în ședința din data de 13 septembrie 2016 a Comisiei nr. 1 - „Independența și responsabilizarea justiției, eficientizarea activității acesteia și creșterea performanței judiciare, integritatea și transparența sistemului judiciar”.

Comisia a reținut, în esență următoarele:

Art. 118 din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a cărui completare se propune, în reglementarea actuală, prevede următoarele:

„Art. 118 - (1) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta.

(2) Plângerea suspendă executarea amenzilor și a sancțiunilor contravenționale complementare de la data înregistrării acesteia până la data pronunțării hotărârii judecătorești.

(3) Dovada înregistrării plângerii depuse la judecătorie în termenul prevăzut la alin. (1) se prezintă de contravenient la unitatea de poliție din care face parte agentul constatat, care va efectua mențiunile în evidențe și îi va restitui permisul de conducere.

(3¹) Hotărârea judecătorească prin care judecătoria soluționează plângerea este definitivă și irevocabilă.

(4) În termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești prin care instanța a respins plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției, contravenientul este obligat să se prezinte la serviciul poliției rutiere care îl are în evidență pentru a preda permisul de conducere.

(5) Neprezentarea contravenientului în termenul prevăzut la alin. (4), în mod nejustificat, atrage majorarea cu 30 de zile a duratei de suspendare a exercitării dreptului de a conduce.”

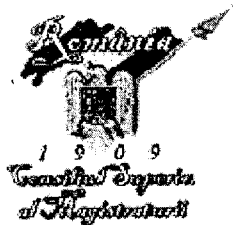
Dispozițiile art. 118 alin. (3¹) au fost declarate neconstituționale prin decizia Curții Constituționale nr. 500/2012.

1

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141 B, Sector 6

Tel: 3116900; Fax: 3116901

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

O primă observație este aceea că prevederile alin. (5) la care se face referire și se prezintă în expunerea de motive a propunerii legislative nu mai sunt aceleași în actuala reglementare a O.U.G. nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Ultimele modificări au fost aduse acestui act normativ prin O.U.G. nr. 41/2016, publicată în Monitorul Oficial nr. 490 din 30 iunie 2016.

În acest context, Comisia a reținut că propunerea ar trebui reevaluată în raport de forma în vigoare a prevederilor din actul normativ vizat, urmând ca inițiatorii proiectului să aprecieze dacă mai este necesară având în vedere cuprinsul actual al art. 118.

Aceasta cu atât mai mult cu cât textul propus a fi introdus ca nou alineat, alin. (6) este reglementat cu titlu de excepție de la alineatul (5), la care se face trimitere expresă.

Or, în raport de prevederile actuale ale art. 118 alin. (5) din O.U.G. nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, propunerea pentru un nou alineat, alin. (6), nu poate fi justificată și analizată ca excepție întrucât nu există nicio legătură între prevederile celor două texte.

Eventual, propunerea ar putea fi reformulată ca excepție de la prevederile alin. (1), dar, chiar și așa, Comisia a apreciat că simpla indicare a unui alt alineat, nu este suficientă, fiind necesară reformularea textului în integralitatea sa pentru a putea fi analizat din perspectiva unui nou alineat, alin. (6), în sensul menționat în proiect.

În ceea ce privește obiectivul și conținutul concret al propunerii legislative, Comisia a observat că inițiatorii acesteia au în vedere o facilitare procesuală pentru unele persoane sancționate contravențional în domeniul de reglementare al actului normativ în discuție.

Aceasta se observă nu numai din prevederile propuse, ci rezultă fără echivoc din expunerea de motive atașată proiectului de Lege, în conformitate cu care „contravenientul care nu a produs o vătămare corporală în circulație să beneficieze de serviciile instanței de judecată de pe raza localității unde își are domiciliu”.

În reglementarea actuală, instanța căreia îi revine competența teritorială este stabilită de art. 118 alin. (1) din O.U.G. nr. 195/2002 ca fiind „judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta”.

Comisia a reținut că, în măsura în care se apreciază necesară consacrarea unei excepții și de la aceste prevederi, care să urmărească același scop, ar trebui să se aibă în vedere și împrejurarea că, în aceste cauze pot fi audiați și martori, care adesea domiciliază în localități din raza de competență a judecătoriei unde s-a constatat fapta.

Este adevărat că o prevedere în sensul ca soluționarea plângerii contravenționale să fie de competența instanței de pe raza unității administrative unde domiciliază persoana sancționată contravențional, în cazul în care este diferită de aceea unde a fost constatată fapta, ar fi de natură să scutească această persoană de deplasarea în altă localitate. O asemenea situație ar putea fi însă în detrimentul altor persoane, care ar fi obligate să efectueze deplasarea respectivă, de exemplu martorii care ar urma să fie audiați de instanță și al căror domiciliu ar fi în raza de competență a judecătoriei unde s-a constatat fapta, iar nu unde domiciliază persoana sancționată contravențional.

**"Consiliul Superior al
Magistraturii este garantul
independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)**

Prin urmare, Comisia a apreciat că este necesar ca o propunere de natura celei în discuție să aibă în vedere și să argumenteze care dintre aceste situații ar trebui să prevaleze.

O ultimă observație este de ordin terminologic și se referă la sintagma „instanței de judecată (...) unde își are domiciliul contravenientul”.

Comisia a reținut că, dacă s-ar susține în continuare o asemenea modificare a competenței teritoriale, ar fi preferabilă:

- indicarea concretă a instanței căreia îi revine competența materială, astfel cum se prevede în prezent în cuprinsul art. 118 alin. (1) - „judecătoria” în loc de „instanța de judecată” cum se menționează în proiect;
- înlocuirea noțiunii de „contravenient” cu sintagma „persoana care a fost sancționată contravențional”.

Cu deosebită considerație,

**Președinte,
Judecător Mircea Aron**